

SAMO ČLOVEK (4.11)

glasba in besedilo: Klemen Teran

D F#m G
 Samo človek sem,
 D F#m G
 ki se na svoj način prebija
D F#m G E F#m G
 skoz labirint usode upajoč,
 D F#m G
 da vsaj ona ve, kaj dela.

Samo človek sem,
 ukleščen v bivanja vpenjalu,
 čakajoč, kot mnogi drugi,
 nežne obdelave z grobo pilo časa.

Samo človek sem,
 vonjiv po tohli vinski kleti,
 vodljiv po stranpoteh norosti in
 v izobilju prostih dni tožeč po uricah mladosti.

F#m G D
 Samo človek sem, razumeš,
 Em F#m G
 potreben nekoga,
 D
 ki je mene potreben...

Samo človek sem, saj veš, včasih samopašnež,
 včasih grešnik in hudič, a včasih bog, ki vse odpušča...

B Cm Dm D#
 Pa hkrati sem prvinski čudež, tako kot roža in plevel,
B Cm Dm D#
 kot veter, prst in močerad, kot solza in pomlad
B Cm Dm D# C
 in kot nasmeh in iskrica v očesu, ko se zaveš, da nekdo ima te rad.
 Dm D#
 In kot vse. Pa saj ti veš...